

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
κ. ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ
ΣΤΟ ΖΑΠΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ
ΜΕ ΘΕΜΑ:**

«Η ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ ΟΝΕ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑ-ΟΝΕ ΕΠΟΧΗ»

Στη Συνέντευξη Τύπου παρέστησαν ο Υπεύθυνος του Τομέα Οικονομικών Υποθέσεων, Βουλευτής Επικρατείας κ. Γ. Αλογοσκούφης, ο Πρόεδρος της ΟΚΕ Εθνικής Οικονομίας κ. Δ. Κωστόπουλος, ο Εκπρόσωπος Τύπου της Νέας Δημοκρατίας κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος, ο πρώην Ευρωβουλευτής κ. Στ. Αργυρός, ο πρώην Υφυπουργός Οικονομικών κ. Π. Δούκας, ο Πρόεδρος του ΕΒΕΑ κ. Ι. Παπαθανασίου και οι καθηγητές κ. κ. Γ. Οικονόμου, Κ. Ζαχαρόπουλος, Τρ. Κολίτζας και Ν. Στεφάνου.

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Αύριο η Κυβέρνηση υποβάλλει την αίτηση της Ελλάδας για ένταξη στην ΟΝΕ. Έχουμε, δηλαδή, το γεγονός το οποίο ο Πρωθυπουργός είχε αποκαλέσει «κλείδωμα» για να προσδιορίσει το χρόνο των εκλογών.

Λυπούμαι ωστόσο να παρατηρήσω, ότι ακόμη και χθες –σε τηλεοπτική συνέντευξή του – με αρκετά μασημένα λόγια έκανε λόγο για μια υποτιθέμενη διαπραγμάτευση αφήνοντας να αιωρούνται ερωτήματα για το κλείδωμα που έκανε. Πρόκειται για τη γνωστή πάγια πρακτική του να κατασκευάζει εκβιαστικά διλήμματα. Και βέβαια είναι αδιανόητο αυτό που επιχειρούν.

Πρώτα απ' όλα δεν μπορούν να εμφανίζονται τη μια να κλειδώνουν την ΟΝΕ και την άλλη να την ξεκλειδώνουν.

Δεύτερον, είναι απόλυτα ανακριβής ο ισχυρισμός τους ότι υπάρχει κρίσιμη διαπραγμάτευση. Δεν υπάρχει καμία απολύτως διαπραγμάτευση.

Και τρίτον, δεν μπορούν εκείνοι που αντιτάσσονταν πεισματικά στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας μας να ισχυρίζονται ότι η ΟΝΕ κινδυνεύει από τους αυθεντικούς εκφραστές της.

Ασφαλώς η αίτηση αυτή είναι ένα θετικό γεγονός, αφού η ΟΝΕ αποτελεί, έστω και τα τελευταία χρόνια, εθνικό στόχο. Την ίδια στιγμή, ωστόσο, παρακολουθούμε την Κυβέρνηση να αναπτύσσει μια συστηματική προσπάθεια ενοχοποίησης της ΟΝΕ, για όσα η ίδια η Κυβέρνηση ευθύνεται. Βέβαια είναι γνωστό ότι η ΟΝΕ δεν ήταν επιλογή του ΠΑΣΟΚ. Ήταν κάτι που βρέθηκε τυχαία στο δρόμο του ΠΑΣΟΚ. Ήταν μια πορεία που αναγκάστηκαν να ακολουθήσουν. Δεν την επέλεξαν. Βρέθηκε στο δρόμο τους. Και ακολούθησαν το δρόμο που βρήκαν μηχανικά. Μπήκαμε στην ΟΝΕ με αυτόματο πιλότο.

Παρόλα αυτά η προσπάθεια της Κυβέρνησης να φορτώσει στην ΟΝΕ- και γενικότερα την Ευρωπαϊκή Ένωση - τα συσσωρευμένα προβλήματα της σημερινής πραγματικότητας αποτελεί μέγιστη πολιτική υποκρισία. Διότι δεν είναι αλήθεια. Διότι το αντίθετο ακριβώς

Σελ. 3-4

συμβαίνει. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι μόνο δεν ευθύνεται για τη συσσώρευση των προβλημάτων, αλλά αντιθέτως παρείχε στη χώρα μας την ενίσχυση για την αντιμετώπισή τους. Και γι' αυτό ακριβώς η Κυβέρνηση, όχι μόνο δεν έχει άλλοθι, αλλά αντιθέτως έχει ακόμη βαρύτερες ευθύνες για την σημερινή πραγματικότητα.

Υπενθυμίζω πρώτα απ' όλα, ότι, όταν εμείς επιτυχάνουμε την ένταξη στην (τότε) ΕΟΚ, η χώρα μας πληρούσε όλους τους όρους που έθεσε αργότερα η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Υπάρχει τεράστια, λοιπόν, ευθύνη των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ που κατέστησαν την Ελλάδα ουραγό των εταίρων μας. Και ασφαλώς, δεν είναι προς τιμήν εκείνων που κυβερνούσαν όλα αυτά τα χρόνια το γεγονός ότι μπαίνουμε τελευταίοι.

Είναι όμως – επαναλαμβάνω – θετικό που μπαίνουμε. Ας κρατήσουμε, πάντως, απ' αυτή τη διαδρομή μας ένα δίδαγμα: Ότι δεν αρκεί να τρέχουμε πίσω από τα γεγονότα. Διότι τότε απαιτούνται βαριές θυσίες. Και αυτό είναι άδικο, είναι λάθος. Και θα είναι εξαιρετικά επιζήμιο στη νέα εποχή.

Η ΟΝΕ αποτελεί γεγονός χάρη στις θυσίες των Ελλήνων. Θυσίες τις οποίες μοίρασε άδικα, κόντρα στις δεσμεύσεις που ανέλαβε προεκλογικά ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Θυμάστε όλοι – στις δικές σας ερωτήσεις απαντούσε, άλλωστε – ότι προεκλογικά δεσμευόταν ρητά και κατηγορηματικά ότι δεν χρειάζονταν μέτρα, ότι δεν θα επιβληθούν πρόσθετοι φόροι. Και ξέρουμε όλοι ποια υπήρξε η συνέχεια.

Ψηφίστηκαν 16 νέοι φορολογικοί νόμοι και επιβλήθηκαν 87 φορολογικές επιβαρύνσεις. Άλλες από αυτές τις βάφτισαν «φόρους κατά των εχόντων και κατεχόντων» (π.χ. φόροι στα ακίνητα) και άλλες τις ονόμασαν «αναγκαία μέτρα για την περιστολή της φοροδιαφυγής» (όπως για παράδειγμα την επιβολή δήθεν αντικειμενικών κριτηρίων). Την ανεπάρκεια του Κράτους και κατ' επέκταση της πολιτικής, η σημερινή Κυβέρνηση την κάλυψε με φόρους σε βάρος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Και πρέπει να ομολογήσουμε ότι πέρα από άδικες, οι πολιτικές αυτές επιβαρύνουν και υποσκάπτουν την ανταγωνιστικότητα. Επιβαρύνουν την πραγματική οικονομία.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που αποτελούν το 99,2% της επιχειρηματικής δραστηριότητας στη χώρα μας, το 1999 κατέβαλαν σε πραγματικές τιμές, 300 δισεκατομμύρια δραχμές περισσότερους φόρους από ό,τι το 1993.

Δεν είναι τυχαίο ότι, κάτω από τις συνθήκες αυτές - όπως αποδείχθηκε από πρόσφατα επίσημα στοιχεία του ΚΕΠΥΟ - τα τελευταία χρόνια για κάθε δύο μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δημιουργούνταν, έκλειναν τρεις.

Ουσιαστικά η κυβέρνηση δεν έκανε τίποτα άλλο για την ΟΝΕ παρά μόνο να ακολουθήσει τον αυτόματο πιλότο, δηλαδή μια σφικτή νομισματική πολιτική και να εξαπολύσει μια άνευ προηγουμένου εισπρακτική επιδρομή και ταυτόχρονα να επιβάλει μια αυστηρή εισοδηματική πολιτική σε βάρος των μισθωτών και των συνταξιούχων.

Πρώτη επιλογή της Κυβέρνησης υπήρξε η επιβολή δεκάδων νέων φορολογικών επιβαρύνσεων που έπληξαν τη ραχοκοκαλιά της κοινωνίας μας. Τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους ελεύθερους επαγγελματίες και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία στην περίοδο 1994 - 1999 τα φορολογικά έσοδα αυξήθηκαν κατά 5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Η φορολογική επιβάρυνση των φυσικών προσώπων αυξήθηκε κατά 177% και των επιχειρήσεων κατά 265%. Χαρακτηριστικό μάλιστα της πολιτικής που ακολουθείται είναι και το γεγονός ότι οι νέες φορολογικές επιβαρύνσεις δεν έπληξαν συμμετρικά τις κοινωνικές ομάδες. Κατά το 1998 οι έχοντες μεσαία εισοδήματα αν και αποτελούσαν το 25% των φορολογούμενων κατέβαλλαν το 55% των φόρων.

Γεγονός επίσης είναι ότι η πορεία προς την ΟΝΕ ευνοήθηκε από το διεθνές οικονομικό περιβάλλον, όπως αυτό αποτυπώνεται από τη ραγδαία πτώση των επιτοκίων και τους υψηλούς ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης των προηγμένων χωρών στην τελευταία πενταετία.

Είναι βέβαια γνωστό ότι παρά τις θυσίες του ελληνικού λαού, σε μια μόνο πενταετία, το δημόσιο χρέος διπλασιάστηκε και σήμερα αντιστοιχεί σε 5 εκατομμύρια δραχμές για κάθε Έλληνα. Έχουμε το υψηλότερο κατά κεφαλήν δημόσιο χρέος ανάμεσα σε όλες τις χώρες του ανεπτυγμένου κόσμου.

Ούτε επιδιώχθηκε με σοβαρότητα, ούτε επιτεύχθηκε ουσιαστική εξυγίανση του δημόσιου τομέα

Η κατάσταση που επικρατεί, για παράδειγμα, στις συγκοινωνίες, τις αερομεταφορές, τις κρατικές πολεμικές βιομηχανίες και τους συνεταιρισμούς είναι απελπιστική. Αφενός δεν προσφέρουν και αφετέρου επιβαρύνουν σωρευτικά τους φορολογούμενους με 400 δισεκατομμύρια δραχμές ετησίως.

Η Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να χαράξει και να ακολουθήσει καμιά συγκεκριμένη και συγκροτημένη στρατηγική για την εξυγίανση και τον εκσυγχρονισμό μεγάλων δημόσιων επιχειρήσεων, οι οποίες δεκαετίες ολόκληρες λειτουργούν ως μονοπώλια (ΟΤΕ, ΔΕΗ) και σύντομα - σε λιγότερο από ένα χρόνο - θα κληθούν να αντιμετωπίσουν τον εγχώριο και διεθνή ανταγωνισμό.

Εμείς, λοιπόν, που θέσαμε ως στόχο μας την ΟΝΕ, είχαμε επιλέξει άλλο δρόμο. Και, βέβαια, επιμέναμε και επαναλαμβάναμε ότι ακολουθούν λανθασμένη οικονομική πολιτική. Σε όλη αυτή την περίοδο, η προσαρμογή της οικονομίας μας και η ονομαστική σύγκλιση επιδιώχθηκε με άξονα τη σφικτή νομισματική πολιτική που ακολούθησε η Τράπεζα της Ελλάδος (υψηλά επιτόκια) και όχι σε μέτρα, ουσιαστικής σύγκλισης. Μια τέτοια πολιτική εφάρμοσαν άλλες χώρες, όπως η Ιρλανδία και η Πορτογαλία, και είχαν θεαματικά αποτελέσματα. Αντί της εισπρακτικής επιδρομής προχώρησαν σε μείωση της φορολογίας, σε ενίσχυση των επενδυτικών κινήτρων, σε μείωση της γραφειοκρατίας. Αυτό χρειαζόταν και αυτό χρειάζεται η Ελλάδα. Αντί αυτού επιλέξαμε την λογιστική ευημερία. Την ευημερία των δεικτών.

Απόδειξη της αδύναμης οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης αποτελεί το γεγονός ότι βασικοί τομείς της Οικονομίας, που θα έπρεπε - με βάση τις κοινοτικές οδηγίες - να είναι ήδη ανοικτοί στον ανταγωνισμό, στραγγαλίζονται κάτω από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του Κράτους. Είμαστε, για παράδειγμα, η μόνη χώρα στην οποία διατηρούνται οι μονοπωλιακές συνθήκες στις τηλεπικοινωνίες (απελευθερώνονται 1.1.2001), την παραγωγή ενέργειας (απελευθερώνεται 19.2.2001), τις αστικές συγκοινωνίες κ.λπ.

Εάν η Κυβέρνηση τολμούσε να προχωρήσει στη δημιουργία συνθηκών ανταγωνισμού στις συγκεκριμένες αυτές αγορές, τότε - σύμφωνα με όλες τις μελέτες που έχουν γίνει - θα ικανοποιούσαμε προ καιρού το κριτήριο του πληθωρισμού. Κυρίως, όμως, θα είχαν δημιουργηθεί χιλιάδες θέσεις εργασίας. Μόνο από την απελευθέρωση της ενέργειας και των τηλεπικοινωνιών υπολογίζεται ότι μπορεί να δημιουργηθούν 55 - 60 χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Έχουμε επισημάνει κατ' επανάληψη ότι η Κυβέρνηση επέδειξε ιδιαίτερα αδικαιολόγητη και επιζήμια ολιγωρία σε ό,τι αφορά την προώθηση των αναγκαίων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Θα επικαλεστώ ένα μόνο παράδειγμα. Την Άνοιξη του '96 ο Πρωθυπουργός συγκάλεσε έκτακτη κυβερνητική σύσκεψη για το θέμα των Αστικών Συγκοινωνιών. Διαπίστωσαν τότε ότι χρειάζεται να ληφθούν μέτρα. Αποφάσισαν, όμως, να αφήσουν το θέμα για μετά τις εκλογές. Το άφησαν και ούτε το ξανάγγιξαν.

Βεβαίως, σε ορισμένους τομείς ξέφυγαν από την ιδεολογική γραμμή των περίφημων κοινωνικοποιήσεων και προχώρησαν σε μετοχοποιήσεις. Είναι, όμως, φανερό ότι σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις έδρασαν με γνώμονά τους την είσπραξη και όχι τις πραγματικές ανάγκες της νέας εποχής.

Σημερινά δημοσιεύματα επισημαίνουν ότι η ΜΟΡΚΑΝ ΣΤΑΝΛΕΙ προβαίνει τώρα σε ιδιαίτερα αρνητικές εκτιμήσεις για την ελληνική οικονομία. Ισχυρίζεται ανάμεσα στα άλλα ότι η Ελλάδα

δεν είναι οικονομική τίγρης όπως προσπαθεί να την παρουσιάσει η Κυβέρνηση Συγκεκριμένα αναγράφεται: «Η Ελλάδα σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη είναι η πλήρης καταστροφή. Η ταχύτητα με την οποία προσπαθεί να πιάσει τους υπόλοιπους σε ό,τι αφορά το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι μηδενική. Η ταχύτητα της Ιρλανδίας ήταν καταπληκτική. Η Πορτογαλία και η Ισπανία πήγαιναν με την μισή ταχύτητα της Ιρλανδίας. Η Ελλάδα βρίσκεται στο πουθενά». Αυτή είναι η εκτίμηση μιας διεθνούς εταιρίας, την οποία κατ' επανάληψη έχει επικαλεσθεί η Κυβέρνηση. Προσθέτω ότι σύμφωνα με την EYROSTAT το ΑΕΠ της Ελλάδας το 1998 ήταν 108 δισ. ευρώ συγκρινόμενο με τα 871 δισ. ευρώ των άλλων 11 χωρών της ΟΝΕ. Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ελλάδας ήταν 10.200 ευρώ δηλαδή περίπου το μισό από το μέσο όρο της ευρωζώνης και λίγο παραπάνω από το ΑΕΠ της Πορτογαλίας που είναι το μικρότερο των 15.

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία, επιμένουμε ότι είναι ανάγκη να φύγουμε από την εισπρακτική πολιτική της μετοχοποίησης. Να προχωρήσουμε σε μια πολιτική πραγματικής αποκρατικοποίησης, με διαφανείς διαδικασίες και ενδιαφέρον σε ό,τι αφορά την τόνωση της απασχόλησης. Να προχωρήσουμε σε μια πολιτική απελευθέρωσης της Οικονομίας και ενίσχυσης της παραγωγικής δομής της χώρας που είναι, κυρίως, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ο αγροτικός τομέας. Να κάνουμε τα βήματα που πρέπει για να καταπολεμήσουμε την ανεργία και να λύσουμε τα μεγάλα οικονομικά προβλήματα.

Υπενθυμίζω σχετικά:

- Η ανεργία το 1980 ήταν 3,5% και τώρα είναι πάνω από 11,6%.
- Περίπου 150.000 πτυχιούχοι αναζητούν μάταια κάποια απασχόληση.
- Το χάσμα στο ισοζύγιο πληρωμών διευρύνεται συνεχώς κατά τα τελευταία χρόνια. Οι εισαγωγές σήμερα είναι τετραπλάσιες των εξαγωγών.
- Στα περισσότερα αγροτικά προϊόντα ακόμα και ονομαστικές τιμές παραγωγού είναι χαμηλότερες από εκείνες του 1993.
- Σύμφωνα με έρευνα του ΚΕΠΕ το ένα στα τρία αγροτικά νοικοκυριά ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας.
- Τα τελευταία 4 χρόνια το αγροτικό εισόδημα μειώθηκε κατά 12%.
- Το έλλειμμα στο γεωργικό ισοζύγιο υπερδιπλασιάστηκε σε δυο χρόνια. Από 151 δισεκατομμύρια το χρόνο έφτασε τα 360 δισεκατομμύρια το 1998.

Είναι, λοιπόν, ανεύθυνο και υποκριτικό να προβάλλεται από την κυβερνητική προπαγάνδα ο ισχυρισμός ότι φταίει για όλα αυτά η ΟΝΕ.

- Είναι αλήθεια ότι υπάρχει στον τόπο μας μια πρωτόγνωρη έξαρση της εγκληματικότητας. Είμαστε δεύτεροι μεταξύ των Ευρωπαίων σε ό,τι αφορά τους ρυθμούς αύξησης της εγκληματικότητας. Φταίει γι' αυτό η ΟΝΕ ή μήπως ο άκρατος κομματισμός, η διαφθορά στα δώματα των καρεκλοκένταυρων, η ανυπαρξία πολιτικής βούλησης.
- Φταίει η ΟΝΕ για τη χρεοκοπία του ΕΣΥ; για τις εικόνες ντροπής που εκπέμπουν τα δημόσια νοσοκομεία, για τη σπατάλη που ξεπερνά το 30%;
- Πρόσφατα στοιχεία αποκαλύπτουν ότι είμαστε οι πρώτοι μεταξύ των 15 στην εξαγωγή των φοιτητών. Περίπου 700 δισεκατομμύρια το χρόνο ελληνικού συναλλάγματος τροφοδοτούν τη δημιουργία θέσεων στο εξωτερικό για τις σπουδές των παιδιών μας. Και αυτό γιατί η Κυβέρνηση παραμένει αγκυλωμένη σε δογματισμούς. Φταίει και σε αυτό η Ευρωπαϊκή Ένωση. Φταίει η ΟΝΕ επειδή η Κυβέρνηση αρνήθηκε και αρνείται μια πανεθνική πολιτική στο χώρο της Παιδείας. Κάθε υπουργός κατεδάφιζε ό,τι είχε προσπαθήσει ο προκάτοχός του και επιδίδονταν στους δικούς του πειραματισμούς.
- Τεράστιο ζήτημα με εφιαλτικές προοπτικές, εάν δεν αλλάξουμε πολιτική, αποτελεί προπάντων η διεύρυνση των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων. Είμαστε η μόνη χώρα που καταγράφει αύξηση της ανεργίας, τη στιγμή που όλες οι άλλες επιτυγχάνουν

Η Ε Ρωσία,

Για την επιλογή

με την

Αποδέχεται το ότι δηλώσε
λέγεται από έναν συνάλληλο μιας επιχείρησης αυ-
τόσημα σε μια συνήτηση - Αποδέχεται έτσι
την ώρα που ~~μεταβίβεται~~ η Εγδία σύμφωνα με την
ΕΕ ως προς τα αποτελέσματα του Καταστήματος - Ορίζει
δηλώσε PRODI μία απαρτία, απευθυνόμενη
συνήτηση - Πώς θα δραστηριοποιηθεί η απαρτία αυτή.
Λειτουργία σου

Συνάλληλος
συνάλληλος